

Ved Folketingsmanden for Sorø Amts 4de Valgkreds (R. Andersen) er modtaget et Andragende fra fhv. Skarpretter Seistrup om forhøjet Understøttelse.

Ved Folketingsmanden for Holbæk Amts 5te Valgkreds (Knop) er modtaget et Andragende fra Byraadene i Holbæk, Frederikssund og Nykøbing om, at der i førstkommande Finansaar maa blive foretaget en Uddybning af Isefjordens Munding.

Disse Andragender ville til sin Tid blive tilstillede Finansudvalget.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1910 til 31. Marts 1911.

Formanden: Folketingsmanden for Præstø Amts 6te Valgkreds har Ordet for at fortsætte sit i Lørdags afbrudte Foredrag.

L. Jessen: Ærede Medlemmer ville vide, at der af og til sker Nedstyrtninger paa Møens Klint, og at der i dette Efteraar ligeledes har fundet en større Nedstyrtning Sted. Dette har givet Anledning til, at der fra forskellige Sider har rejst sig Røster for, at Staten skulde gøre noget for at beskytte Møens Klint, at der i hvert Fald burde gøres noget for, at ikke denne smukke Klint skulde gaa fuldstændig til Grunde, forsvinde. Man har navnlig fra en vis Side ment, at det skyldtes Havet, at disse Nedstyrtninger fandt Sted, idet Havet gik op og underminerede Klinten, saa at de øverste Stykker faldt ned. Fra anden Side har man gjort gældende, at det i hvert Fald ikke i ret stort Omfang var Havet, der foranledigede disse Nedstyrtninger, men at de snarere skete paa Grund af Klintens Forvitring. Der findes Aarer i Klinten, som ere af løsere Beskaffenhed end den øvrige Klint, hvorved Vand og Fugtighed kan trænge ind og bevirke, at Stykker efterhaanden løsne sig og skride ned.

Det er blevet anbefalet at iværksætte saadanne Beskyttelsesforanstaltninger, at i hvert Fald ikke Havet kunde gaa op og underminere Klinten, og det kan naturligvis være meget rigtigt. Men Spørgsmaalet er, om Havet har saa stor Skyld, som man i Almindelighed vil tillægge det. Havet gaar ganske vist op og skyller det nedstyrtede bort, men det mener man fra

anden Side dernede paa Møen kun er til Gavn for at bevare Klintens Skønhed, thi hvis disse nedstyrtede Masser ikke bleve skyllede bort, vilde der efterhaanden danne sig en skraa Flade, som vilde blive bevokset med Træer og Skov, saa Klintens Skønhed derved vilde forsvinde. Det ejendommelige ved Klinten er netop disse bratte, stejle Kridtskrænter, det er dem, der give Klinten dens smukke Præg. Man har altsaa ment fra nogle Sider, at Staten burde træde til og iværksætte Beskyttelsesforanstaltninger, og hvis der er Tale om, at Klinten i overvejende Grad bliver ødelagt af Havet, kunde der naturligvis nok være Anledning for Staten til at træde til. Men paa den anden Side maa vi dog erindre, at det, der her er Tale om, er privat Ejendom, og hvorvidt Staten skal træde til, maa i hvert Fald i nogen Grad være afhængigt af, om de private Ejere ikke selv ville og kunne iværksætte tilstrækkelige Beskyttelsesforanstaltninger. Dernæst mener jeg, at Staten bør have noget til Gengæld for den Støtte, den maatte yde til Bevarelse af denne private Ejendom. Naturligvis kan det Synspunkt lægges til Grund, at det er et nationalt Anliggende at bevare en saadan smuk Natur, som Møens Klint er, men hvis Staten skal træde til, bør den i hvert Fald have lidt til Gengæld. Møens Klint er, som jeg sagde, i fuldkommen privat Eje, og jeg mener, at Staten til Gengæld for, at den skulde træde til, i hvert Fald maatte sikre sig, at denne smukke Natur for bestandig blev tilgængelig for Offentligheden. Den er ganske vist nu fuldt ud tilgængelig for Offentligheden — de nuværende Ejere have stillet sig meget liberalt i den Henseende —, der er fri Adgang for alle til at nyde det smukke Syn, Klinten afgiver, men det er ikke sikkert, at de nuværende Ejere blive ved at beholde Klinten, det kunde tænkes, at den blev solgt, ja endog gik over paa udenlandske Hænder, og saa er det ikke sikkert, at en saadan offentlig og vederlagsfri Adgang bliver ved at bestaa. Hvis Staten derfor skulde træde hjælpende til, maa den efter min Mening til Gengæld sikre sig, at Ejeren indrømmer en Deklaration eller lægger en Servitut paa, saa at den nuværende fri Adgang til Klinten kan bevares for bestandig.

Helst saa jeg, at Staten erhvervede Møens Klint. Noget saadant er ikke helt ukendt. Slotslyngen paa Bornholm er saaledes bleven erhvervet af Staten for at sikre de smukke Omgivelser omkring